

DE **STER.**

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Want indien gij den menschen hunne misdaden vergeeft, zoo zal uw hemelsche Vader ook u vergeven;

Maar indien gij den mēnschen hunne misdaden niet vergeeft, zoo zal ook uw Vader uwe misdaden niet vergeven.

MATTHEUS 6 : 14—15.

No. 15.	1 Augustus 1908.	13de Jaargang.
---------	------------------	----------------

PREDIKATIE,

door Apostel C. W. PENROSE te Rotterdam gehouden 21 Juni, 1908.

Als er iets is, dat ik meer dan eenig ander ding begeer, dan is het, dat God met mij zal zijn in alles wat ik zal doen; in mijn optreden in het openbaar en in al mijne wegen in dit leven.

Het koor heeft pas gezongen: „God zij met u”, dat is juist wat ik begeer.

Gedurende de afgelopen week ben ik reizende geweest en heb zuster Penrose gevolgd. Zij was de afgevaardigde van onzen Staat voor het Congres te Amsterdam gehouden. Ik was slechts een man, zoo dat het goed voor mij was haar te volgen. Ik hoop, dat gij zult onthouden wat zij gezegd heeft. Wat voor de vrouwen goed is, dat is ook voor de mannen goed; en wat goed is voor de mannen is ook goed voor de vrouwen. Dat is een van de schoone beginselen onzer Kerk, zij omvat de vrouwen zoowel als de mannen en geeft haar dezelfde voorrechten.

Nu, de dames die het Congres hebben bijgewoond, hebben reeds gedurende langen tijd getracht stemrecht te verkrijgen. De vrouwen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen hebben dit geruimen tijd gehad. Gedurende het Congres werd er bekend gemaakt, dat voortaan de Luthersche Kerk op alle godsdienstige vergaderingen, waar de mannen het recht hadden te stemmen, ook de vrouwen het recht zullen genieten. Dit werd als iets wonderlijks beschouwd. Nu, sedert 6 April 1830, de datum waarop de Kerk werd opgericht, hebben de vrouwen hetzelfde recht als de mannen gehad, in het stemmen voor alle zaken in betrekking tot de Kerk. Onze Kerk heeft een voorbeeld gesteld voor alle anderen, maar men is langzaam

om het op te volgen. De Luthersche Kerk denkt nu een wonderlijk ding gedaan te hebben, door aan de zusters hetzelfde recht te geven als den broeders. Wij moeten een goed voorbeeld aan de wereld geven in alle dingen. En wij als leden der Kerk moeten iederen dag zóó leven, dat wij goede voorbeelden geven. Wanneer wij gedoopt zijn, zooals ik dezen morgen gezegd heb, dan hebben wij pas één stap gedaan, wij zijn begonnen Heiligen te zijn. Nu moeten wij volgens het Evangelie leven; leeren wat recht is en dat doen, leeren wat verkeerd is en dat niet doen. Het wordt verwacht dat wij Heiligen zullen zijn. De boosheden der wereld moeten niet onder de Heiligen der laatste Dagen heerschen. De wereld is voor honderde jaren in duisternis geweest. Nu zijn wij gekomen, om een nieuw leven te beginnen.

MAN EN VROUW.

De Bijbel zegt, nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man, in den Heere. Ik ben blij, dat het geschreven is, dat het goed is voor hen te zamen te zijn. De Heere heeft in den beginne gezegd, dat het niet goed voor den mensch was, alleen te zijn. Hij zeide ook, dat het voor de vrouw niet goed was alleen te zijn. Dit bevalt mij. Ik zou niet gaarne willen leven, in de plaats die zij hemel noemen, als er geen vrouwen zouden zijn; en ik ben zeker, dat de vrouwen er niet wilden zijn als er geen mannen waren.

Wij kunnen de vraag doen, wat zou de wereld zijn als er geen vrouwen waren? Het antwoord zou zijn, dat er in het geheel geen wereld zijn zou. De Heere heeft gezegd, dat man en vrouw naast elkander zouden staan. Hij zeide ook in den beginne, dat zij één zouden zijn. De man moest aan het hoofd der familie staan. Vergeet dat niet, o, vrouwen! Gij moet aan zijne zijde staan, en gij moet tezamen in eensgezindheid werken. Dit zal ook zoo zijn in de toekomstige wereld. Sommige personen hebben een idee, dat in de toekomstige wereld wij een soort van wezens zullen zijn, die noch man noch vrouw zullen zijn. Dit is een groote dwaling. Als wij in de opstanding zullen voortkomen, dan zullen wij met deze zelfde lichamen opstaan, wij zullen dezelfde gelaatsrekken hebben, onze persoonlijkheid zal bewaard worden. De man zal een man zijn en de vrouw eene vrouw. Dit zal zoo gedurende de eeuwigheid zijn. Nu moeten wij leeren hier samen te leven, in het vooruitzicht, om hier namaals vereenigd te wezen. Wij moeten vriendelijk tot elkaar zijn, de gemoedsstemming van elkander bestudeeren, de fouten overzien en leeren samen te leven in liefde. God heeft den man aan het hoofd geplaatst, maar hij moet de vrouw niet onder de voeten vertreden, noch haar van hare voorrechten berooven.

En de vrouw moet verstaan, dat God niet wil dat zij over den man zal heerschen, maar zij moeten te zamen werken.

De ouders moeten vriendelijk voor hunne kinderen zijn, hen in

hunne verkeerde gewoonten terecht brengen, hen leeren wat recht is en hun een goed voorbeeld zijn.

Een geruimen tijd geleden dacht men, dat vrouwen geen ziel hadden, maar men heeft uitgevonden, dat zij er wel een hebben. Er wordt in den Bijbel niets omtrent vrouwen gezegd. Er wordt alleen over mannen gesproken.

DE TONG MOET MEN BEHEERSCHEN.

De Heere heeft de vrouwen een tong gegeven. Het is daarom goed als zij praten. Sommige personen denken, dat vrouwen niet in het openbaar mogen spreken. Wij hebben ondervonden, dat vrouwen zoo goed als mannen kunnen spreken — sommige beter. Als gij dat Congres had bijgewoond, dan zoudt gij hebben kunnen hooren, dat zij kunnen spreken. Er is eene plaats en tijd voor alle dingen. Dit heeft betrekking op den tijd waarop wij zullen spreken, zoowel als op iets anders. Dit is een goed ding dat de vrouwen in de zusters-hulpvereëning kunnen leeren. Het is niet goed, als er een aantal vrouwen gelijk praten. Als gij ooit een vergadering bijwoont waar gij allen te gelijk hoort praten, dan is God daar niet. Hij werkt niet op die manier, Hij is niet de oorzaak van verwarring. Hij heeft gezegd: „Mijn huis is een huis van orde.” De zusters moeten leeren de orde te bewaren in hunne vergaderingen en één laten praten. Als hunne tong toch wil ratelen, dan moeten zij die maar tusschen de tanden houden, totdat de rechte tijd komt. Dit is hetzelfde tehuis. Als de man iets te zeggen heeft, dan moet de vrouw zwijgen. De man moet hetzelfde doen en gewoolijk zorgt de vrouw wel dat hij het doet, want zij blijft voortgaan met praten, totdat hij zwijgt. Wij allen moeten leeren wanneer te spreken en te zwijgen. De apostel Jakobus zegt: „De tong is ook een vuur, eene wereld der ongerechtigheid; alzoo is de tong onder onze leden gesteld, welke het geheele lichaam besmet, en ontsteekt het rad onzer geboorte, en wordt ontstoken van de hel.” Als gij wilt weten wat het helsche vuur is, luister dan maar eens naar eene vrouw, wanneer zij toornig is. Het is ook zoo met een man, zes van de eenen is een half dozijn der anderen. Als gij vrede in de woning wilt hebben, probeer dan niet te spreken alvorens de vrouw kalm is. Wees stil totdat zij zwijgt, als gij dit doen kunt. Dit is ook een goede raad voor de vrouwen. Kinderen moeten weten wanneer zij praten mogen. Er moet vrede in het huis zijn, opdat er orde kan wezen in het gezin. Het tehuis is de plaats om godsdienst te beoefenen. Het is gemakkelijk hier godsdienstig te zijn. Wij komen hier en zitten stil, het koor zingt voor ons en dan spreekt een van de broederen tot ons. Als wij tehuis zijn dan moeten wij de godsdienst beoefenen.

Wij moeten niet spreken als wij toornig zijn. Als wij toornig gevoelen, dan moeten wij doen wat moeders de kinderen soms zeggen te

doen, de mond houden. Wij willen de Geest des Heeren waar wij wonen en wij moeten altijd zoo handelen, dat de Geest daar wil zijn.

WAAKT VOOR DE BOOZE GEESTEN.

Er zijn goede engelen en kwade engelen. Er zijn engelen uitgezonden om over ons te waken. De booze geesten die onder de menschen zijn, worden overal gevonden. Zij trachten de menschen over te halen tot toorn. Als wij een goede geest wenschen dan moeten wij in vrede leven. Als het gezin in verwarring en twist is, dan zullen de booze geesten binnen treden. De tijd zal komen dat al deze booze geesten gebonden zullen worden. Wij moeten leeren, dat de Geest des Heeren noch in onze tehuizen wil wonen, noch in onze kinderen, tenzij wij in vrede leven. De tijd zal komen, dat Satan gebonden zal worden, de aarde zal van hem verlost worden. Het volk zal niet meer ten oorlog behoeven te gaan, er zal geen behoefte meer zijn aan legers en oorlogsmarine. Vrede zal er op de aarde zijn. Dan zal de Heere komen, hemel en aarde zullen te zamen vereenigd worden. Wij moeten dat werk der hervorming hier beginnen. Bedenkt altijd dat wij Heiligen zijn, dat wij uit de wereld zijn gekomen, dat wij Heiligen van den levenden God zijn en dat wij het voorbeeld van Christus moeten volgen. Dan zullen wij elkaar liefhebben en onze jaloersche gevoelens van ons doen.

VERGEEFT ELKANDER.

Een uitgave van „Leer en Verbonden” is verschenen. Ik zou gaarne zien, dat de leden der Kerk dit Boek lezen. Een gedeelte komt mij juist in de gedachten, het wordt gevonden op blz. 259. Het zegt: „In de dagen van ouds zochten Mijne discipelen gelegenheid tegen elkander en schonken elkander in hunne harten geene vergiffenis, en werden voor dit kwaad gekweld en zwaar gekastijd”. Gij weet, dat in de dagen van ouds de apostelen gekastijd, vervolgd en ten laatste vermoord werden. Dit is een van de redenen waarom zij gekastijd werden, zij zochten gelegenheid tegen elkander, alhoewel zij de apostelen van den Heere Jezus Christus waren. Wij lezen omtrent Paulus en Barnabas; zij waren beiden op den zelfden tijd door gevolmachtigden terzijde gezet en uitgezonden, om het werk des Heeren te doen. Maar zij werden toornig op elkander, verdeeldheid ontstond er tusschen hen, en Paulus ging in de eene richting en Barnabas in de andere.

Wij lezen ook, dat Paulus er zich op beroemde, Petrus wederstaan te hebben en beschuldigde Petrus omdat hij zoolang met de heidenen was geweest. Dit was niet goed. Paulus had geen recht beschuldigingen tegen Petrus in te brengen. Petrus stond aan het hoofd. Christus had hem de sleutelen van het Koninkrijk gegeven en had hem gezegd Zijne schapen te voeden. Ik haal dit slechts aan, om u te toonen, welke dingen er in dien tijd gebeurden. Dat was het begin van de moeilijkheden in de Kerk. De Heere zeide, dat het volk gekastijd werd,

omdat zij elkander niet hebben vergeven. Nu, wij moeten zorgen te doen wat de Heere ons zegt: „Ik, de Heere, zal vergeven wien Ik vergeven wil, doch van u is het vereischt alle menschen te vergeven.” Vergeet dit niet leden der Kerk! Als iemand u kwaad doet, hetzij uw broeder of zuster, gij zult hen in uw hart vergeven. Mannen en vrouwen moeten elkander vergeven, er moet geen oneenigheid onder hen zijn. De Heere zegt, als iemand ons kwaad doet en wij hem niet vergeven, dan is er in ons de grootste zonde. Wij hebben geen recht van dit avondmaal te gebruiken, als wij gevoelens hebben tegen een broeder of zuster. Wij moeten ons verootmoedigen en dan zal de Geest des Heeren met ons zijn.

Gij zusters als gij in uwe vergaderingen komt, moet gij dit doen met goede gevoelens tegenover elkander. Als gij iets gedaan hebt dat verkeerd was, gaat en vraag vergiffenis. Ik weet niet of het noodig is zoo te spreken, maar die kleine verschillen onder u, zijn niet goed. Gij Heiligen hier, gij moet de menschen die u kwaad doen vergeven. Wij kunnen den strijd alleen niet strijden, maar als God met ons is, dan zullen wij iederen vijand overwinnen; wij zullen leeren hoe ons zelve te overwinnen en dit is de grootste overwinning die wij behalen kunnen. Als gij met Christus wilt regeeren en Zijne heerlijkheid genieten, leer dan uzelve te overwinnen, leer dan uwe begeerten te overwinnen.

Beheersch uwe lichamen. Laat de geest die in het lichaam is meester zijn. De geest komt van God en het lichaam is van het stof der aarde gevormd. Als gij dit doet, dan zult gij de kroon der heerlijkheid dragen en met Christus aanzitten. De mannen zullen met de vrouwen zijn, zooals Adam en Eva te zamen waren. Hunne families zullen met hen zijn.

Het is tijd voor mij, om met spreken te eindigen. Ik moet leeren wat ik anderen onderwijs te doen, dat is, te leeren wanneer het tijd is om te eindigen.

Ik ben verheugd vandaag hier met u te zijn en van dit avondmaal te nuttigen. Ik ben verheugd mijn hand op te heffen om de autoriteiten der Kerk te ondersteunen. God heeft die mannen geroepen, Hij heeft hen in de plaatsen gesteld die zij innemen, en wij heffen onze handen op, om God te toonen, dat wij gewillig zijn hen als Zijne dienstknechten te ontvangen. Ik ben met hen allen bekend en de Heere heeft hen gekozen ons te leiden.

Ik wil nu hier tot u zeggen, de broederen die hier zijn te ondersteunen en naar hen te luisteren. Zij hebben geen recht u te zeggen te doen wat verkeerd is, maar zij hebben de volmacht, om u te leeren wat recht is, en de volmacht die zij hebben komt van God.

Moge Zijne zegeningen op u zijn en op al de Heiligen in de wereld. Mogen wij getrouw blijven totdat de Heere Jezus komt in Heerlijkheid en over de geheele aarde regeert; en mogen wij bevoorrecht worden, ons met Hem te verheugen en de kroon verkrijgen in het Koninkrijk des Vaders, door Jezus Christus, amen.

BRIGHAM YOUNG, DE GRONDLEGGER VAN UTAH.

(*Vervolg van bladz. 220.*)

DE VREUGDE VAN HET LIJDEN.

„Morgen om 11 uur is het zeven jaren geleden, dat ik en mijne broederen de Mississippi rivier overtrokken, om naar deze plaats te gaan, dien tijd echter niet wetende waarheen wij gingen, maar vast besloten, geloofden we dat de Heere voor ons eene goede plaats in de bergen bewaard had en dat Hij ons er henen zou leiden. Het is zeven jaren geleden, sedert wij Nauvoo verlaten hebben en wij zijn nugerreed eenen anderen tempel te gaan bouwen. Ik zie met blijdschap op onzen arbeid terug. Ik wil die personen die van Jackson-County verdreven zijn vragen, of zij zooveel geleden hebben, gedurende de werkelijke verdrijving, als zij gedaan zouden hebben in de verwachting er van een jaar voor die plaats had. Ik ben in het midden er van geweest en ik heb nimmer in mijn leven beter gevoeld. Ik heb nooit de vrede en macht van den Almachtigen overvloediger op mij gevoeld dan in het ergste gedeelte van onze beproevingen. Zij schenen mij zeer gering toe. Ik hoorde menschen spreken omtrent de groote opofferingen die zij maken voor het Evangelie. Het is nooit een opoffering voor mij geweest. Alles wat ik kan doen of lijden voor het Evangelie is als het werpen eener speld in de zee; de zegeningen, krachten, gaven, eerbetooningen, vreugde, waarheid, zaligheid, heerlijkheid, onsterfelijkheid en eeuwig leven, zijn veel meer dan eenig ding dat ik kan doen tot vergoeding van zulke kostbare gaven als de groote oceaen in grootheid, uitgestrektheid en gewicht, de speld overtreft die ik er in werp. Ik heb niet één enkele opoffering gezien of gekend, die dit volk gemaakt heeft. Zij hebben alleen telkens als zij verdreven zijn een slechten toestand voor eenen beteren verwisseld”.

ONZE PLICHTEN.

„Ik zeg tot dit volk, weest nederig, weest getrouw tot uwen God, getrouw aan Zijne Kerk, goedgunstig tot de vreemdelingen die door ons land trekken en vriendelijk tot alle menschen; dienende de Heere met al uwe macht, vertrouw op Hem en vreest nooit den haat van eenen vijand, en laat uw gedrag tegenover Hem goed zijn.”

GODS VOORZIENIGHEID EN DE GODSDIENST.

„Als ik mij niet kan voeden met de middelen die God in mijne macht gesteld heeft, dan is het tijd genoeg voor Hem, om Zijne voorzienigheid op eene buitengewone wijze te beoefenen. Terwijl wij in deze vallei goede grond hebben en zaad om er in te doen, behoeven wij God niet te vragen, ons met eene lading brood te volgen.”

„Sta mij toe te zeggen, dat ik trotsch op mijn godsdienst ben. Dat is het eenigste ding waarop ik op aarde trotsch ben. Ik moge goud en

zilver opstapelen als de bergen; ik moge rond mij verzamelen eigendommen en goederen, maar ik schep daar geen behagen in met mijnen godsdienst vergeleken. Het is de fundatie van licht en kennis; het bevat al de waarheden vervat in al de wijsbegeerte der wereld, zoowel van de heidenen als van de christenen; het omvat de wijsheid der menschen, al de wijsheid en macht der wereld. Zijne grenzen, omtrek, einde, hoogte en diepte gaat het begrip der stervelingen te boven, want hij heeft die niet. Ik ben trotsch van mijnen godsdienst te kunnen zeggen, ik heb dien gedurende 22 jaren getrouw bestudeerd, bij dag en nacht, te huis en op reis, op de rivieren en op de meeren, wanneer ik reisde op zee en land, en ik kan zeggen dat ik pas met het A. B. C. er van heb aangevangen. Waarom zou ik niet trotsch op mijnen godsdienst zijn, want God bemint dien, engelen vereeren hem en de heirscharen des hemels verheugen er zich in, hij is in het midden van eene eeuwigheid van kennis en ontwikkeling en is er een gedeelte van. De Heere, de Almachtige, met Zijne onderdanen beminnen hem en Hij zal eenmaal als Overwinnaar deze aarde regeeren”.

WAAR ZION IS.

„Als wij geneigd zijn ons zelve volkomen te geven, om alle krachten en eigenschappen der ziel te gebruiken (welke is de geest en het lichaam en daar is het waar, gerechtigheid woont); als wij geheel den wil doen van Hem die ons geroepen heeft; als wij de vreugde en glimlach van onzen Vader in den hemel genieten, de dingen van Zijnen Geest en al de zegeningen die wij bekwaam zijn te ontvangen en te benuttigen, dan zijn wij in Zion. Dat is Zion. Als alle harten geneigd waren recht te doen, dan zouden wij Zion hier hebben. Ik leef en wandel in Zion iederen dag en zoo doen duizende anderen in deze Kerk. Zij dragen Zion met zich en het is voortdurend groeiende en toenemende. Veronderstelt dat het voortgaat van hart tot hart, van wijk tot wijk, van stad tot stad, van volk tot volk, hoelang zou het dan zijn alvorens de aarde omgekeerd zou zijn en de tarwe van uit het onkruid verzameld zou wezen”.

Volgens de „Telegraph Age” zeide Andrew Carnegie in eene redevoering, onlangs gehouden:

„De vloek van het drinken is de oorzaak van meer achteruitgang dan eenig ander ding. Gij kunt iedere andere verkeerde gewoonte overkomen, maar de man die een geregelde drinker is, heeft niet één kans in een miljoen om succes in het leven te hebben. Er zijn een miljoen kansen tegen één, dat sterke drank u zal overwinnen, als gij die eenmaal toestaat macht over u te hebben.”

VERSLAG DER ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche samenkomst der Anhemsche Conferentie werd op Zondag 26 Juli gehouden. De eerste vergadering begon ten 10 uur. Nadat het avondmaal gebruikt was, sprak Pres. Jacob N. Lybbert een woord van welkom tot de aanwezigen. Hij besprak het feit, dat vele personen bekwaam waren getuigenis te geven van het werk Gods in deze laatste dagen.

Ouderling Charles Spencer was de volgende spreker. Hij zèide, dat de beste manier een getuigenis te verkrijgen is, te werken en te doen wat van ons verlangd wordt.

De autoriteiten der Kerk en Zending werden toen voorgesteld en een verslag van de werkzaamheden der laatste zes maanden gegeven.

Ouderling J. A. Kingdon sprak toen over den afval van het Evangelie en dat gehoorzaamheid aan den Bijbel noodig is. Ouderling John A. Butterworth sprak over de openbaringen Gods en de noodzakelijkheid ieder woord van God te gehoorzamen, Hij sprak verder over het woord Gods, als vervat in de vier standaard-boeken der Kerk en toonde duidelijk aan, dat openbaringen in dezen tijd noodig zijn.

Des avonds ten 6 uur werd de tweede vergadering gehouden. Pres. M. Dalebout sprak over den weg tot zaligheid en toonde aan, dat er een afval van het Evangelie geweest is, maar ook een herstelling. Verder besprak hij de beginselen van het Evangelie.

Pres. Fred. Tadge sprak over het voorrecht geïnspireerde mannen in de Kerk te hebben, waardoor wij bekend kunnen worden met den wil en het woord van God. Hij haalde verder aan, dat het Evangelie zooals door de Heiligen der laatste Dagen verkondigt wordt, de Schriften vervuld.

Pres. S. Q. Cannon sprak daarna tot de aanwezigen. Hij vermaande de Heiligen voortdurend goed te doen. Hij besprak verder het bestaan van een God en dat de mensch een vrijen wil heeft te kiezen, en God niemand dwingt. Hij toonde aan, dat een profeet aan zijne leeringen kan getoetst worden. Tot slot sprak hij een woord van vermaning, om voort te gaan in het werk Gods en te bekeeren van alle werken der duisternis. Tot slot vermaande Pres. J. N. Lybbert de aanwezigen het gehoorde te beoefenen, om daardoor gezegend te worden.

Op beide vergaderingen zong ouderling W. G. Bijwater een solo. De vergaderingen werden goed bezocht, zoowel door Heiligen als door vreemdelingen. De Geest des Heeren was ruimschoots tegenwoordig en men genoot een werkelijk feest.

Deze Conferentie zal nog lang bij velen in het geheugen blijven, daar ruimschoots van Gods zegeningen genoten werd.

Op Maandag 27 Juli werd er eene vergadering gehouden voor de Zendingen. Verslag der werkzaamheden werd gegeven en nuttige wenken en goede raadgevingen verschaft.

Vele Zendingen liepen van hun arbeidsveld naar Arnhem.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

DE ONDERLINGE BIJENKOMSTEN.

En laat ons onze onderlinge bijeenkomsten niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en dat zooveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert.

HEBR. 10 : 25.

De listen en lagen van Satan, om het volk des Heeren van het Evangelie af te leiden, zijn velen. Een van die is te trachten hen de bijeenkomsten niet te doen bijwonen, want hij weet, dat daar het getuigenis van het werk Gods versterkt, de Geest des Heeren genoten en de broeder- en zusterband sterker gemaakt wordt, kortom, hij weet dat de Heere wil, dat Zijn volk zal vergaderen en het avondmaal nuttigen, om daardoor standvastig te kunnen blijven aan het Evangelie; en als hij het zoo ver kan brengen ons hier in nalatig te doen zijn, dan heeft hij reeds veel macht over ons verkregen.

Reeds in de dagen der eerste Christenen was het voor den apostel noodig het volk te wijzen op het bijwonen der vergaderingen of bijeenkomsten. En nu, waar wij weten, dat de dag nadert, de dag dat de Bruidegom zal komen, moet het volk des Heeren meer dan ooit te voren zich toebereiden. Die niet vergadert, door samen te komen met de leden der Kerk, die verstroot en verwijdert zich meer en meer van het volk des Heeren en wordt een wet tot zichzelf.

Velerlei zijn de uitvluchten die gemaakt worden, om de onderlinge bijeenkomsten niet bij te wonen, maar niemand zal zich met recht in dit geval kunnen verantwoorden, want het is een gebod des Heeren. De Heere heeft het tot ons welzijn geboden en overtreding of ongehoorzaamheid zal spoedig de droevige gevolgen vertoonen. Het is duidelijk te zien, dat hij of zij die de onderlinge bijeenkomsten nalaat, met vele zwakheden en gebreken te kampen hebben en gewoonlijk er door overwonnen worden. Dit is ook geen wonder want het middel waardoor kracht en sterkte wordt verkregen, wordt niet gebruikt. Als men dit inziet en de vergaderingen weder bijwoont, dan is het opmerkelijk hoe spoedig men eigen fouten en gebreken ziet en aanvangt die te bestrijden. Zoolang wij in deze onzen plicht doen is er geen vrees, het Evangelie te verlaten, maar zullen onze voeten integendeel vaster geplaatst worden op den weg des levens.

Geliefde lezer, hoe is het met u in dit geval? Is het noodig u te vermanen de onderlinge bijeenkomsten niet na te laten? Vraag uzelf eens ernstig af, of gij u in dit geval voor God kunt verantwoorden. De dag des Heeren is nabij, groot en zwaar is de strijd die wij te strijden hebben, om standvastig te blijven en het is daarom noodig de bijeenkomsten bij te wonen.

Het woord des Heeren is: „Laat ons onze onderlinge bijeenkomsten niet nalaten.” Het woord van Satan, van hem die een leugenaar is van den beginne, is: „Het is niet noodig de onderlinge bijeenkomsten bij te wonen.” Wien zult gij gehoor geven? Luister naar het woord des Heeren en Hij zal u niet begeven.

VERPLAATST.

Ouderling Francis H. Platt van Rotterdam naar Haarlem, Amsterdamsche Conferentie, om aldaar de leiding te hebben.

Ouderling Peter A. Clayton van Haarlem naar Leiden, Rotterdamsche Conferentie, om aldaar de leiding te nemen.

AANGEKOMEN.

Ouderling Jos. H. Gwilliam van Rexburg, Idaho. Hij is beroepen in de Rotterdamsche Conferentie te arbeiden.

ONTSLAGEN.

Ouderling James W. Johnson is eervol van zijne zending ontslagen. Hij kwam 17 Juni, 1906 te Rotterdam aan, en is sedert dien tijd in de Amsterdamsche, Arnheemsche, en Rotterdamsche Conferentiën werkzaam geweest.

KERKNIEUWS.

Op 26 Februari 1908, werden vier zendelingen der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen te Chur, Zwitserland, door de rechtbank tot drie dagen gevangenisstraf en 10 Franken geldboete veroordeeld, voor het verkondigen van hunne leer, omdat de zedelijkheid door het „Mormonisme” in gevaar verkeerde.

De Zendings-President heeft tegen deze uitspraak hooger beroep aangevraagd. Deze hooge rechtbank heeft na nauwkeurig onderzoek der zaak, de ongeldigheid van het vroegere vonnis erkend.

Gode zij dank, dat de hoogste rechters in Zwitserland onbevooroordeelde, liberale, recht en waarheid minnende mannen zijn. De mindere ambtenaren van het gerecht zijn eenigszins partijdig, bevooroordeeld en kleingeestig, en zullen zich nu in acht nemen. Of die couranten die zoo bereidwillig waren het eerste (onrechtvaardige) vonnis bekend te maken, nu ook gewillig zullen zijn, dit laatste en rechtvaardige vonnis onder het volk te verkondigen.

Der Stern.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Ouderling Geo. P. Trayner meldt ons uit Leeuwarden dat gedurende de eerste week in Juli, wegens de Kermis, zij aldaar niet veel konden doen. Daarom bezocht hij met Ouderling Jas. H. Walker verscheidene huizen op weg naar Groningen. Te Hardegarijp bezochten zij een zeker dominé met wien zij een plezierig anderhalf uur doorbrachten. Zijne vrouw wenschte vijf gebonden Stralen van Levend Licht voor hare vrienden. Ook was er eene andere dame tegenwoordig die van het herstelde Evangelie hoorde en een exemplaar van „Eene stem tot Waarschuwing” zag bij een bezoek aan een familie in het jaar 1900. Die titel trok haar aandacht. Zij las eenige regels, en eene stem zeide tot haar „dit boek is voor u”. Zij wilde het niet hebben maar sedert dien tijd heeft zij gezocht naar dat boek. Toen de zendelingen haar vertelden dat zij een exemplaar bij zich hadden was zij zeer verlangend het te krijgen.

Broeder Trayner meldt verder dat door het verkoopen van boeken in Leeuwarden, eene dame aldaar, die in Duitschland geweest was, na van Amerika gekomen te zijn, hen in het kantoor bezocht, en verlangde meer boeken te krijgen. Zij had een Boek van Mormon gekocht in Amerika, en had sinds dien tijd het verlangen gehad meer van het Evangelie te hooren.

Ouderling Paul Zijtsling schrijft ons uit Alkmaar als volgt: Hierbij wil ik u een paar regels zenden aangaande het werk te Alkmaar. Reeds heeft u gezien de belangstelling van de menschen alhier omtrent het Evangelie. Zoo kan ik u thans weder wat melden. Een van onze onderzoekers kwam tot de overtuiging van de waarheid van 't Evangelie en wenschte gedoopt te worden. Wij maakten eene afspraak op een zekeren avond die verordening te bedienen. Omtrent 9,30 uur dien avond vergaderden vele menschen voor onze woning. Ik vroeg van waar zij kwamen en wat zij wilden. Hun antwoord was dat zij gehoord hadden dat een man die avond gedoopt zoude worden. Zij wenschten dit te zien. Om weinig attentie te trekken, gingen wij verschillende wegen, maar toen wij aan de doopplaats kwamen waren er over de 50 personen tegenwoordig. Doch er was een goede geest onder het volk en een van hen vroeg mij of ik hun toestond om den doop bij te wonen; waarop ik hem antwoordde van ja, mits zij orde wilden houden. Ik nam de gelegenheid tot hen te spreken en hun uit te leggen omtrent mijne zending en 't Evangelie. Daarna gingen de meesten aan de andere zijde van de vaart. Wij hebben gebeden en den doop bediend terwijl goede orde en stilte heerschte. Verscheidenen bleven ons afwachten, en stelden verschillende vragen terwijl wij naar huis gingen. Ziehier welk een heerlijke tijd en hoe gelukkig wij ons gevoelden.

Uit eenen brief van Ouderling G. E. Abel te Apeldoorn ontleenen wij het volgende: Ongeveer een maand geleden waren wij op de markt, alwaar een man sprak terwijl hij bijbels verkocht. Toen hij zijne rede geëindigd had, ging een jonge man naar hem toe en stelde hem vragen, waarop hij niet een voldoende antwoord gaf. Ik probeerde met dien jongen man te spreken, maar kon niet naar hem toe komen. Later hebben wij, Broeder Knight en ik, den Heere in gebed verzocht ons naar zijn huis te leiden.

Een week geleden toen wij met traktaten uitgingen, nam Ouderling Knight de eene rij huizen in de straat, maar ik gevoelde niet juist tevreden waar ik zou beginnen. Ik wandelde tot aan het einde van de straat, keerde om en ging terug, maar dat scheen niet recht. Daarom ging ik weder tot het einde van de straat. Aan de eerste deur waar er menschen te huis waren, vond ik die jonge man, lezende den Bijbel. Nadat ik met hem eenige oogenblikken had gesproken, noodigde hij en zijn vader mij uit om in huis te komen. Ik kan u verzekeren dat wij een aangenamen tijd doorgebracht hebben. Deze week ben ik daar wederom geweest, en heb een heerlijke conversatie gehad over het Evangelie. Dit schijnt de weg in zekere mate voor ons alhier geopend te hebben. Reeds deze week hebben wij adressen van 14 families gekregen.

Voor zoover wij bericht hebben gekregen sedert het laatste nummer zijn er gedoopt 3 personen te Haarlem, 3 te Zwolle, 1 te Alkmaar, te Dordrecht, te Rotterdam.

Het adres van de zendingen te Antwerpen is nu Dambruggestraat 33.

Verschillende zendingen liepen van de plaatsen waar zij werkzaam zijn naar Arnhem, om de Conferentie bij te wonen. Onderweg deelden zij traktaatjes uit of spraken met personen over het Evangelie. Zij kwamen met blijdschap te Arnhem aan en waren zeer tevreden met hunne onderneming

Pres. Fred. Tadge en Jos. H. Smith liepen van Amsterdam, en werden van af Utrecht vergezeld door Ouderling E. L. Clawson. Zij deelden ongeveer 750 traktaten uit, verkochten 70 boekjes en hadden ieder ongeveer 100 gesprekken over het Evangelie.

Ouderlingen Jos. A. Kingdon en L. C. Healy liepen van Zwolle. E. J. Rudd en Theo. Korthals van Kampen en G. E. Abel en G. H. Knight van Apeldoorn naar Arnhem.

Ouderlingen W. G. Bijwater, C. De Gooijer, Jos. H. Bennion en Orson P. Schettler liepen van Rotterdam naar Utrecht en verkochten ongeveer 70 boekjes en deelden vele traktaatjes uit.

Jos. A. Kingdon, L. C. Healy, Theo. Korthals, C. De Gooyer en Jos. H. Gwilliam zijn weder te voet naar hunne verschillende arbeidsvelden wedergekeerd.

Op Zondag, 12 Juli, werd eene korte bijeenkomst gehouden in de zwemschool te Haarlem. Na het zingen opende Ouderling F. H. Platt de dienst met gebed, waarna Ouderling P. A. Clayton tot de vergaderden sprak over de grondbeginselen van het Evangelie. Drie personen werden toen door hem gedoopt.

Het aantal inteekenaren der *Ster* is wederom toegenomen. Broeder M. Dalebout verkreeg er 4, P. Zijsling 1, Runia 1, C. N. Willemsen 2, J. H. Howe 1, Gosse Slot 2 en P. A. Clayton 1.

BEKEERDE LAMANIETEN.

The Catawba Indianen wonen op een grondgebied bestaande uit 640 morgenland, in York County, S. C., aan de oevers der Catawba rivier. Zij zijn een overblijfsel der eenmaal machtige Catawba natie, en het land waarop hunne nederige woningen staan is voorvaderlijke grond. Oorlog en ziekte hebben hun aantal verminderd, zoodat zij nu slechts 69 zielen tellen. De meeste dezer Indianen zijn leden der Kerk.

Op Zondag 31 Mei werd aldaar eene Conferentie gehouden in de vergaderzaal, die gebouwd is door de leden der Catawba Indianen Gemeente, en hun eigendom is. Het gebouw is opnieuw geverfd geworden, de vloer, ramen en zitplaatsen schoongemaakt, zoodat het kleine kerkje een voorbeeld van zindelijkheid en netheid was.

Pres. Ben E. Rich was van Chatta-Woga overgekomen, om op de Conferentie tegenwoordig te zijn. Zusters Florence, Zundel en Lillian V. Jones, vrouwelijke zendelingen van Utah en eenige zendelingen waren tegenwoordig. Er werden twee vergaderingen gehouden en er waren zooveel personen aanwezig, dat allen niet van zitplaatsen konden voorzien worden. Uitgenomen de Indianen, waren er ook vele blanken tegenwoordig. Gedurende deze vergaderingen gaven de Indianen getuigenis van het Boek van Mormon als zijnde een verslag hunner vaders, en werd er verder tot hun gesproken omtrent verschillende dingen in dat Boek vervat. Tusschen de vergadering werd er eene wel voorziene maaltijd door de zusters der gemeente aangericht.

De Catawba gemeente werd gevestigd 2 Augustus 1885. De eerste ouderlingen die den stam bezochten waren Henry Miller en Charles Robinson, dit was in Mei 1883. Volgens het geschiedboek der gemeente, ondervonden de ouderlingen veel tegenstand, niet van de Indianen maar van de blanken, die in een stad in de nabijheid der Indianen woonden. Een der ouderlingen werd door een volkshoop mishandeld en vele malen hebben de Indianen de broederen door de bosschen moeten leiden, om lichamelijk letsel te ontkomen waarmede zij bedreigd werden. Ouderling Robinson werd door ziekte aangetast terwijl hij het Evangelie predikte tot de Indianen en stierf aan de gevolgen in September 1883,

te Kings Mountain, N. C., Alonzo County. Een Indiaan was de eerste president der vertakking. Een Zondagsschool werd tevens opgericht toen de vertakking werd georganiseerd, en met slechts enkele uitzonderingen werd er iederen Zondagmorgen Zondagsschool gehouden. S. T. Blue en Ben Harris zijn president en secretaris. De boeken zijn in goeden toestand. Acht jaren geleden werd het vergaderlokaal gebouwd.

In de morgenvergadering verzocht Pres. Rich de Indianen hunne gevoelens uit te spreken in betrekking tot het Evangelie; en oud en jong, de een na den ander stond op en getuigde met ernst, dat het Boek van Mormon een heilig verslag was van de geschiedenis hunner voorvaderen, dat het Evangelie waar was en dat Joseph Smith een profeet van God was.

De Catawba-Indianen zijn verstandig en meer beschaafd dan de Indianen van het Westen, met wien zij weinig gelijkenis hebben in manieren, kleeding of taal. De taal dezer volksstam is in onbruik geraakt en zij spreken vloeiend Engelsch. Er zijn weinig volbloed Indianen, daar velen met de blanken huwen. Maar de Catawbas huwen niet met de Negers, zij gevoelen zelfs een tegenzin tegenover hen.

De Indiaansche vrouwen zijn zeer bekwaam in het vervaardigen van aardewerk en pijpen. Deze voorwerpen worden op een oude manier gemaakt, maar een geschiedkundig feit staat er mede in verbinding, daar de klei waarvan zij gemaakt worden van de Waxhaw Moerassen genomen wordt, alwaar een gevecht geleverd werd gedurende de revolutie, tusschen Colonel Briford van het Amerikaansche leger en Tarleton van het Engelsche. Het was in dezen veldslag, dat de Engelsche aanvoerder den naam van „Bloedige Tarleton” verwierf, daar hij toestond, dat de Amerikaansche krijgsgevangenen, nadat zij zich hadden overgegeven, vermoord werden.

De vrouwelijke zendelingen kregen een verzameling vazen en andere versierselen ten geschenke. Door de vriendelijkheid van den hoofdman van den stam, Robert L. Havris, verkreeg de schrijver van dit artikel eenige belangrijke mededeelingen omtrent hunne geschiedenis, waarvan het volgende een uittreksel is:

Volgens overlevering is de oorspronkelijke woonplaats der Catawba Indianen in Canada. Omtrent het jaar 1650 vestigden zij zich aan de Catawba rivier, welke haren naam van de Indianen ontving. Toen Zuid-Carolina bewoond werd (omtrent 1682) was de Catawba natie een der matigste en oorlogzuchtigste stammen in het zuiden. Toen waren er 6000 zielen. Sedert dien tijd is het zielental steeds afgenomen, zoodat er nu slechts 69 over zijn. Oorlog, ziekte, lusten en boosheden, die de beschaving volgen, hebben het verval van deze eenmaal machtige natie bewerkt. In 1873 hebben de pokken groote verwoesting onder hen aangericht en in 1759 was dit ook het geval, daar deze ziekte toen de helft van deze stam grafwaarts voerde. Van de vroegste tijden

zijn de Catawba-Indianen vriendelijk genegen geweest tegenover de blanke volksplanters. In de Fransche en Indiaansche oorlog en in den oorlog met Engeland hebben zij met de kolonisten te zamen gestreden. Zij marcheerden onder de vlag der kolonisten tegen hunne eigene landgenooten. In 1840 werd er een verdrag gemaakt waaronder de Staat al het land van dezen stam kocht, hetwelk gezegd wordt 225 vierk. Eng. Mijlen groot te zijn. De belooning was zoo onvoldoende, dat de geldigheid van het verdrag nu door de regeering onderzocht wordt, met het doel de Indianen in hunne rechten te herstellen. Zij zijn een vriendelijk, vredelievend volk en zijn wachters voor de staat, welke hun jaarlijks 3200 Dollars geeft voor hun onderhoud, waarvan 200 Dollars voor het onderhoud der school is.

LIAHONA.

RUMBOONTJES.

Men verzoekt ons het volgende mede te deelen:

Een naderend gevaar is de toenemende verkoop van zoogenaamde rumboontjes en likeurbonbons. Deze, in vorm gelijkende op chocolade-praines, worden gevuld met rum arac, cognag of ander alcoholhoudend vocht.

Vanaf den grootsten banketbakkerswinkel tot in den snoepwinkel worden die boontjes of bonbons tot in zeer kleine hoeveelen verkocht.

Het gevaar bestaat voornamelijk hierin, dat de verkooper noch de koper beseffen aan welke verleiding ons jonge geslacht langzamerhand wordt blootgesteld, door het gebruik van bedwelmende stoffen en dranken, wat tot treurige gevolgen moet leiden.

Geen enkele kindervriend zal het in zijn gedachte krijgen om een kind op eenmaal 2½ liter bier te doen drinken.

En toch bevat één ons rumboontjes of likeurbonbons een gelijke hoeveelheid alcohol als twee glaasjes jenever-of 2½ liter bier.

De wet op vergunning of levensmiddelen kan helaas den verkoop niet tegengaan, zoodat de plicht daartoe rust op ouders, opvoeders, onderwijzers, ja op ons geheele Nederlandsche volk.

Als dit ontkiemend gevaar thans met kracht wordt bestreden doen wij ons en onzen kinderen een grooten dienst.

R. Nieuwsblad.

EEN BUITENKANSJE

Broeder en Zuster A. Tusschenbroek, te Rotterdam, is een buitenkansje ten deel gevallen. Hun gezin is op 27 Juli met tweelingen vermeerderd, een zoon en dochter, gezonde, goedgebouwde kinderen. Wij wenschen hun van harte geluk met dit voorrecht.

GOEDE RAAD.

Bedwing uw tong, ook als ge, in drift ontstoken,
 Een grievend, bijtend antwoord hebt gereed;
 In zulk een toestand dient er niet gesproken,
 Want doet ge 't wel, 't geeft straks u zorg en leed.
 Het scherpe woord, de lippen uitgevlogen,
 Is als een pijl, die 't trillend koord verlaat;
 't Keert niet terug, en of ge al wilt betogen:
 „Ik sprak in drift”, bedenk'lijk blijft uw daad;
 Gij hadt dat naberouw u kunnen sparen,
 Als gij vooraf uw woord hadt overdacht;
 Beroep u niet op wilde of grijze haren,
 Verloren moeite, uitvluchten zonder kracht!
 Al voelt gij 't gistend bloed naar 't voorhoofd stijgen,
 Tracht kalm te zijn en maak geen dwazen sprong!
 Is **spreken zilver, goud** is dan uw **zwijgen**,
 Beheersch uw **zelf!** bedwing uw tong!

B.

HET ROER.

Een vroom leeraar zag eens varengasten in een boot gaan, om een rivier over te steken. Twee hunner namen de riemen ter hand, volgens gewoonte met den rug gekeerd naar den oever, waarheen zij voeren. Eén bleef er achter aan het roer en hield het aangezicht onafgebroken gericht naar den kant, waar zij aan land wilden gaan. Zoo voeren zij gezwind heen.

„Zietdaar” — zoo sprak de predikant tot de vrienden, die hem omringden — „zietdaar een juiste voorstelling van hetgeen wij te doen en te behartigen hebben! Wij zouden lachen, als wij dezen zich zagen omkeeren, onder voorwendsel, dat zij zoo blindelings niet konden varen, en toch óók zien moesten, waar het heen ging.

Maar welk een dwaasheid is het dan, dat wij al het verledene, heel het heden, en al wat komende is, met onze zorgen en gedachten willen omvatten!

Laat ons roeien, arbeiden en bidden, maar laat God sturen, zegenen en regeeren.

I N H O U D :

Predikatie	Blz. 229	Kerknieuws	Blz. 238
Brigham Young, de Grondlegger van Utah	„ 234	In ons Eigen Zendingsveld	„ 239
Verslag van de Arnhemse Conferentie	„ 236	Bekeerde Lamanieten	„ 241
De Onderlinge Bijeenkomsten	„ 237	Rumboontjes	„ 243
Verplaatst	„ 238	Een buitenkansje	„ 243
Aangekomen	„ 238	Goede Raad	„ 244
Ontslagen	„ 238	Het Roer	„ 244

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.